

Nếu bạn đang so sánh:

- Bình thoại: Bàng-uâ-cê (平話字)
- Bạch thoại: Pêh-ōe-jī / Pêh-ōe-jǐ (白話字)

thì đây là hai hệ thống chữ La-tinh hóa khác nhau, dù đều do các nhà truyền giáo phương Tây phát triển cho các phương ngữ Hoa ngữ ở miền Nam Trung Quốc.

Đặc điểm	Bình thoại (Bàng-uâ-cê)	Bạch thoại (Pêh-ōe-jī)
Ngôn ngữ ghi âm	Bình thoại (Pinghua)	Tiếng Mân Nam/Hokkien (Đài Loan, Phúc Kiến)
Chữ gốc	平話字	白話字
Khu vực sử dụng	Chủ yếu Quảng Tây	Phúc Kiến, Đài Loan, cộng đồng Hoa kiều Mân Nam
Mức độ phổ biến	Khá hạn chế	Rất nổi tiếng, được sử dụng rộng rãi trong tài liệu tôn giáo, từ điển, giáo dục
Đánh dấu thanh điệu	Có hệ thống riêng cho Pinghua	Dùng dấu thanh (ˊ, ˋ, ^, ...) trên nguyên âm
Ví dụ tên hệ thống	Bàng-uâ-cê	Pêh-ōe-jī

Một số điểm tương đồng:

- Dùng bảng chữ cái Latinh.
- Cố gắng ghi lại phát âm địa phương một cách chính xác.
- Do các nhà truyền giáo Tin Lành/Cơ Đốc phát triển vào thế kỷ 19.
- Không dựa trực tiếp vào cách phát âm Quan thoại chuẩn.

Ví dụ tên gọi của chính hệ thống:

- 平話字 → Bàng-uâ-cê (theo Bình thoại)
- 白話字 → Pêh-ōe-jī (theo Mân Nam)

Ta có thể thấy ngay cách đọc khác nhau:

Chữ Hán	Bình thoại	Bạch thoại
字	cê	jī
話	uâ	ōe
白	(khác cách đọc địa phương)	pêh

Vì vậy, Bàng-uâ-cê và Pêh-ōe-jī không phải hai cách phiên âm cho cùng một ngôn ngữ, mà là hai hệ chữ Latinh cho hai nhóm phương ngữ Hoa ngữ khác nhau. Chúng có chung ý tưởng thiết kế nhưng phản ánh những hệ thống âm vị rất khác nhau.